

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת אמור בא"י - בחו"ל פ' אח"ק
י"ג אייר תשע"ב
גליון תקס"ג

זמני כניסת ויציאת השבת			
ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	8:04	7:01	8:37
ירושלים	8:02	6:46	8:40
אח"ק בב"פ	8:49	7:30	9:01

ויאמר ה' אל משה אמור אל הכתנים בני אהרן לנפש לא יטמא בעמיו (כא)

והדקדוקים רבו כידוע, הא' כפל הלשון אמור ואמרת. וגם הכתנים בני אהרן, וכן לנפש לא יטמא, הרי וודאי הוא שהציווי הוא שלא יטמא קאי על אחד מעמיו, ועיין ברש"י הק' שביאר כל זה.

ובתורה אי' פעא"ס, והנראה דבאה תורתנו הקדושה ללמדנו הקדמה ויסוד גדול לעבודת השי"ת, דהנה הכתנים מרומזו על הצדיקים עובדי ה' דהרי זה עבודת הכתנים בימים ההם, להחזיר בתשובה את כלל ישראל, ע"י עבודת הקרבנות וכו' וכו' אז ג"כ עבודת הצדיקים בזה"י להקריב ליבן של ישראל לאביון שבשמים ולהחזירם למוטב.

וזוהו אמור אל הכתנים שהם הצדיקים הקדושים משרתי ה', ועוד מעלה להם שהם בני אהרן דהיינו שיש להם זכות אבות וזכות אבותם מסייעתם, אז בא הכתוב להזהירם **לנפש לא יטמא**, שלא יטמאו את נפשם במידות הגאות המטמאות את הנפש, **בעמיו** באומרו שהוא גדול מכל עמיו ומעלתו גדולה משלהם וכו'.

וכן נרמז בתיבת בעמיו מלשון עמ"ך דהיינו הפחותים שבעם דאפילו מאלו אל יתגאה ושלא יטמא את נפשו בגאות רח"ל.

וכדאיתא באגרת הרמב"ן "וכל אדם יהיה גדול ממך בעיניך", ע"כ ועיי"ש באיגרת שאפי" מוחוטה ופושע ג"כ אל יתגאה אלא אדרבה ילמד עליו זכות שלא היה לו החינוך שאני קיבלתי ולא היה לו ההשגות שבו נתגדלתי, ואילו היה לו החינוך והשגות שקיבלתי

מאבותי בוודאי שהיה גדול במעלות נשגבות ממני, וממילא זה החוטא רח"ל הוא תינוק שנשבה ואינו יודע האסור והמותר, ואילו אני שכן יודע האם אני ג"כ יוצא יד"ח, א"כ הרי השני יותר זכאי ממני דאילו הוא כפי בחינתו הרי הוא שוגג ואני לפי בחינתי הריני מזיד ולכן כל אדם היה גדול ממך בעיניך,

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצ"ש פ' פרשת אמור - ל"ג בעומר תש"ע בארא פארק - ארה"ב

ואפי' הפחות שבפחותים. וכדלעיל שהצדיק זקוק להישמר שלא יפול ברשת הגיאות, לא 'בעמיו' דהיינו מכל עם ישראל, ולא בעמיו דהיינו עמ"ך, ויחשוב בדעתו דלפי החינוך שקיבלו הרי הם נחשבים כצדיקים גמורים,

משא"כ הצדיקים בני אהרן שלפי מדריגתם היה להם להרבות יותר בעבודת ה' ולכן אינם יוצאים ידי חובתם.

ומידת הענווה ושפלות רוח הוא הקדמה ויסוד לעבודת ה', ואם ח"ו אין מידת ענווה ושפלות אז שולט כל הטומאות וידוע שטומאת המצורע שהוא הטומאה היותר גדולה מכל הטומאות רח"ל.

והנה כתיב זאת תורת המצורע ודרשינן עלה בגמ' (ערכין טו:) זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע, דכל המספר לשון הרע נגעים באים עליו ע"כ.

ולכאורה דהנה חזינן במקום אחר דנגעים באים בשביל מידת הגאות, והנראה דהיינו הך והא בהא תליא, דאם האדם מתנהג בענווה ושפלות רוח ומידות טובות הרי אינו בנמצא שידבר רע על אחד מישראל אלא אדרבה יראה רק את מעלת חבירו ולא חסרונו, משא"כ זה שמתגאה בליבו על הבריות שהוא יותר חשוב וגדול מחבירו בחכמה ובמעלות טובות ואם יעשה חבירו לא כמו שהוא

חושב הרי הוא כבר מדבר עליו סרה, וכן על זה"ד, **ולכן** אמרה תורה בדד יישב מחוץ למחנה דהוא שפירד בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו, ענשו הוא שישב בדד מחוץ למחנה, הרי חזינן להדיא

דהא בהא תליא, דדווקא מי שהוא בעל גאווה הוא ג"כ המספר לשון הרע דעולים הם בקנה אחד, לשון הרע בא מאחד שמתגאה על הבריות, דאילו היה מתנהג בענווה ושפלות לא בנמצא שידבר על חבירו איזהו

רע. **ומידה** טובה מרובה שע"י ענווה ושפ"ר יבוא לידי שמירת הלשון ומידות טובות אהבה ואחוזה ושלוש וריעות, לכן יתנהג

המשך בעמ' ב' המשרך

שמהו בה' וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב

בחדת כבוד ובחדוותא דליבא נביע את רגשי לבבנו ההומים ובקול צהלה ורינה נגיש כסא דברכתא קדם רעיא מהימנא, אשר בצלו אנו חוסים ומימיו אנו שותים, עטרת תפארת ראשינו ונור תפארתינו,

הוד כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק עט"ר שליט"א

לרגל השמחה במעון הקודש בתגלחת הנכד היקר כמר **שמעון נתן נטע חיים** למוצ"ש באת"ק מירון בן לחתנו המפואר

הרה"ג רבי אליעזר ויליגער שליט"א

יהא רעווא שיזכה כ"ק מרן רבינו שליט"א לרוות מלא חפניים נחת דקדושה מכל יוצ"ח מתוך רוב שמחה בב"ג ונהו"מ, עדי נוכח לקבל פני משיח צדקנו ומלכינו בראשינו בב"א.

גליון זה נודב בעל"ש לרגל השמחה במעון רבינו שליט"א

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקהלתנו שליט"א

אמר אל הכתנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו. מסופר כי כידוע שהרה"ק רבי ר' שמעלקא מניקלשבורג זיע"א היה ממועט מאוד בשינה וכמעט לא עלה על יצועו והיה מנדד שינה מעיניו, וכל מה שדברו אליו לשכנע אותו לעלות על יצועו ולתת תנומה קצרה לעיניו לא עלו בידם להביאו לזה, ועלו בהסכמה ובעצה לקרוא להרה"ק ר"א מליזענסק זיע"א שישכנעו ע"ז ואולי יצליח בזה שישמע בקולו, ועלה ביד הרה"ק ר"א להביאו לידי כך שעלה על יצועו לתנומה קצרה ביותר לערך שעה.

וכשנעמד הרה"ק ר"ש להתפלל שחרית הרגישו על התפילה שהיא בבחינה נשגבה עד למאד מחמת כי היה הרה"ק רענן וחזק מהתנומה המועטת שנמנם עד כדי כך שאמרו שבעת אמרו השירה הרימו הציבור את כנפי בגדיהם כי מרוב התלהבות התפילה היה נדמה להם כי הם עוברים עתה את הים ולכן הרימו בגדיהם שלא יתרטבו ממי הים.

לאחר התפילה נענה הרה"ק ר"א להרה"ק ר"ש יאמר נא כבודו האם לא היה כדאי התנומה הקצרה הזאת הלא רואה כבודו את מה שהרויח מכך, ענהו הרה"ק ר"ש אכן היה כדאי אך יותר לא אסתכן בנפשי ולא אחזור על כך, ושוב חזר למנהגו הקדושה כמקדם,

ומסופר שכשהיה הרה"ק ר"א אצל הרה"ק ר"ש אמר הרה"ק ר"ש דברי תורה בפני הקהל ודבריו היו בסודות התורה רזין דרזין דיבורים הראויים לאנשי רום מעלה, לאחר דבריו עלה הרה"ק ר"א לשאת דברו ופתח במשל לכן כפר שהיה חולה תקופה ארוכה ולא מצאו תרופה למחלתו, ולימים עבר דרך אותו הכפר בן המלך ופמלייתו ובתוכם נתלווה עמם רופא המלך, באו אנשי הכפר אל הרופא הגדול של המלך והתחננו אליו היות וחבריהם החולה זה תקופה ארוכה באין מזון, יעשה נא עם החולה חסד ויבדוק את חליו ואולי יוכל לרפאו, הסכים הרופא לכך והתחיל לעסוק ברפואתו ונתן לו איזה רפואה וכעבור ימים ולא הועילה הרפואה ניסה שוב ברפואה אחרת

המשך בעמ' ד' המשרך

שיחת קודש המשך מעמ' א'

ויומא דהילולא דהתנ"א רשב"י אין לנו השגה ביום קדוש זו, וכידוע מצדיקים שהיו בזה היום כולו אש קודש להבת שלהבת, והרה"ק ר' אברהם מקאליסק זי"ע כשטבל ביום זה בעת הטבילה אמר "הריני מקבל עלי קדושת היום".

וכן ידוע מהרה"ק רבי משה מרוזאוואדוב זי"ע שיום קדוש זה היה אצלו מהימים המסוגלים ביותר לרפואות וישועות בכלל ופרט, ולהרבה שבאו במשך השנה להפקד בדבר ישועה ורחמים היה אומר לבוא אצלו ביום ל"ג בעומר,

וביום קדוש זה היה כל כולו שרוי באש קודש, וכימים הנוראים היה נחשב אצלו יום קדוש זה, וכן התפלל כל התפילות לפני העמוד כדרכו בקודש בימים הנוראים,

ולפני השקיעה אמר בהשתוקקות עצומה שהלוואי והיה ביכולתו להעמיד את השמש מלהישקע משום שלא יכל להיפרד מיום קדוש זה.

וצדיקים אמרו על יום זה שהוא בחינת יוהכ"פ, וכן בירכו זא"ז, שכל התפילות יתקבלו לרחמים ולרצון "אין האבע געפוילט אלעס גוטס".

וכידוע מהרה"ק רבי יהושע מקאמינקא זי"ע שאמר עפ"י מה דמובא מהאר"י הק' שיוהכ"פ הוא בבחינת הוד ע"כ.

ואמר הרה"ק דהנה עבודת יוהכ"פ שהוא בחינת הוד הוא דווקא ע"י הכה"ן גדול שהוא ג"כ בבחינת הוד הרי הוא בספירת הוד שבהוד.

וכידוע של"ג בעומר הוא ג"כ בספירת הוד שבהוד, הרי לנו דל"ג בעומר ויוהכ"פ מכוונים אהדדי ויום זה הוא יום סליחה ומחילה כביוהכ"פ. (ועיין מדרשי חת"ס ח"ב שכתב דעבודת ל"ג בעומר כעבודת יום הכיפורים, וכך איתא מהרה"ק מהר"ש מבעלזא זי"ע).

וכידוע מהגה"ק רבי יהונתן אייבשיץ זי"ע שיום קדוש זה הוא זמן מיוחד המסוגל לתשובה ומעש"ט ע"כ.

והרי הכל תלוי בתשובה, ואם ביום זה שהוא זמן מסוגל לתשובה לכן אפשר ביום זה לפעול כל הישועות ברו"ג, הגם דלתשובה יש הרבה מדריגות,

שלימה, בריאות השלימות וסייעתא דשמיא ושמידה עליונה לכל ישראל הן בארה"ק והן בחו"ל, חיי אריכי ובני מזוני רויחי, ונזכה לקבלת התפילות, שע"י שיתנהג בענווה ושפ"ר יזכה שתתקבל תפילתו. אכ"ר.

~ דברי הכנה והתעוררות לרגל הילולת התנ"א רשב"י ~

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו האי יומא דהילולא רבא של רבינו קודש הקדשים התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, אשר כל אחד ואחד מישראל יש לו איזהו הארה והרגש קדוש ליום זה, וכידוע דברי הרה"ק בעל ה'בית אהרן' מה הקב"ה לכל אף רבי שמעון לכל אף לפחותים ע"כ.

והטעם לזה הוא משום שהתנא האלוקי רשב"י הוא השורש לכל נשמות ישראל, על אף גודל רום מעלתו עכ"ז יורד הוא מן ההר אל העם, וכאו"א יש לו שייכות למידון ואף הפחות שבחותים מתרומם ממצבו שבו הוא שרוי, ונושעים בכל הישועות ברו"ג.

וכל הנמצאים ביום זה על ציון המצויינת של התנא האלוקי רשב"י, ושופכים שם את ליבם לאבשב"ש ושמחים בצוותא חדא לכ' רשב"י, אשרי להם ואשרי חלקם, ולא לו הנמצאים בחו"ל ולא עלתה בידם להשתטח במקום קדוש זה, אז לכה"פ צריכים להתקשר ברשב"י "זען פארבינדען אן זען פארבענקען", ובכוח כל אחד ואחד באשר הוא שם לפעול כל הישועות ברו"ג, דהרי כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק ויכול לפטור את כל העולם כולו מן הדין.

ולכן ציון המצויינת של התנא רשב"י הוא המגין על כל העולם כולו ומשם נושעים בכל הישועות, בכל מכל כל בני חיי ומזוני רויחי ותחיית המתים בפועל ממש, ויש הרבה ישועות בכלל ישראל שהוא ג"כ בזכות מידון, והאדם בעצמו ג"כ אינו יודע מהיכן בא לו הישועה,

אבל האמת היא שכל זה מכוחו דרשב"י שעומד ומתפלל בכל עת ועונה על כלל ישראל.

האדם בענווה שהיא מידה טובה מכל המידות טובות ועקב ענווה יראת ה' וראשית חכמה יראת ה'.

ולפי הנ"ל ג"כ יובן מפני אמרה תורה בדד ישב מחוץ למחנה, ועיין ברש"י, ובתורה איתא פשטעא"ס, והנראה דהנה בגאות אמר הקב"ה אין אני והוא יכולין לדור וכן כל המספר לשון הרע איתא בגמרא (ערכין שם) דאמר הקב"ה אין אני והוא יכולים לדור.

ולכן אמרה תורה בדד ישב מחוץ למחנה, דאם הקב"ה אינו יכול לדור עמו עאכו"כ שכל הבריות צריכים להתרחק מאותו בע"ג ומספר לשון הרע.

נחזור לענינינו בפסוק אמור ואמרת וברש"י להזהיר גדולים על הקטנים, ובפשטות י"ל דקאי על להזהיר את כל ההלכות שצריכים הכהנים לדעת את הדרך אשר ילכו בה,

ולפי דברינו הנ"ל א"ש דבאה התורה לרמוז ג"כ ענין הענווה ושפלות רוח שצריכים כהנים הגדולים להתנהג כלפי הקטנים, דאף שהם גדולים, מ"מ לבל יתגאו על הקטנים, אלא אדרבה לקרבם ולחנכם לעבודת השי"ת הן בהלכות ואזהרות הנצרכים לכהנים והן באותו ההנהגה של ענווה ושפ"ר שגם הם יתנהגו בזו הדרך.

וע"י שיהיה לכהנים בני אהרן דהיינו הצדיקים מידת ענווה ושפ"ר, עי"ז יזכו לשלימות בעבודת ה', וכן יזכו להשגות נפלאות בתורה"ק דהרי התורה נמשלה למים מה מים הולכין ממקום גבוה למקום נמוך כך התורה אינה מתקיימת אלא במי שמשפיל עצמו, ולכן משה קיבל תורה מסיני כידוע. הרי לנו דהיסוד של קבה"ת והמצוות וקיומם הוא רק ע"י ענווה ושפלות רוח.

ויהי רצון שנזכה לאור התשובה והתעוררות בתשובה מאהבה ולקיום התורה והמצוות בשמחה, "עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה", ונזכה להכנה כדבעי לקבלה"ת ולתקן כל תיקוני ימי הספירה ותיקוה"ש, ובזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו וכל הצדיקים וכל התנאים והאמוראים, שנזכה לבריאות הגוה"נ, רפואה שלימה, ישועה

אמור אל הכהנים (כא, א)

וברש"י להזהיר גדולים על הקטנים. לכאורה סתירה היא דהרי 'להזהיר' לשון קשה, ו'אמור' הוא לשון רך (שמו"ר מב), והול"ל דבר אל הכהנים לשון קשה (מכות יא.). אלא משמיענו הכתוב חידוש גדול, שיכולים להזהיר בלשון רכה, "מען קען אנווארענען" בלשון רכה, וזה יסוד גדול לחינוך ולעבודת השי"ת.

ניצוצי אש

מ"ק מ"ד אדמו"ר הקוה"ט זי"ע א'

כדכתיב (יחזקאל לא, ח) ארזים לא עממוהו ומתרגמין כהה עמיא (עי' רש"י פסחים כז.), וזה מרמז על האדם שיש לו זמנים קשים ויש לו ירידות בעבודת השי"ת, אומר לו היצה"ר במיילא לא טוב הנך, למה לך לעשות

מצוה ומכניסו בכך לייאוש, וז"ש **לנפש לא יטמא** - שלא ישתקע בטומאה ובייאוש, **בעמיו** - כשיש לו זמנים עוממות **"פארלאשינע זמנים"**, היינו זמנים ועיתים שבהם היצה"ר מנסה חלילה להתגבר עליו, אלא יתחזק וישים לבו בה', ואז ניצחו בה'.

ל"ג בעומר

בגמ' (ברכות נח.) וההוד זו ביהמ"ק. בל"ג בעומר ספי' הוד שבהוד מסוגל ביותר **"איינרייסען און אויסבעטען"**, להתפלל על ביהמ"ס שיבנה במהרה בימינו אמו.

רבי נהוראי שמו - לקט מאמרי חז"ל
אודות תולדותיו אין ידוע, כי רבי מאיר בעל הנס היה גר צדק מצאנז'א של נידון קיסר. כמובן היה מגדולי חכמי התלמוד ומקובל כי כל משנה שלא מצוין בה מי אמר אותה היא ממנו.
רבינו נשא לאשה את בתו של התנא תניא בן תרדיון שהיה אחד משעריה הרוגי מלכות.

רבי נהוראי שמו כי יום הילולת רבי מאיר בעל הנס היא ביום י"ד אייר, אולם אין לכך כל מקור. בשו"ת ישכיל עברי הביא ששאל על כך את רבני טבריה והשיבוהו שחנכו או את ביהמ"ד הגדול שעל ציונו, והייתה שמחה גדולה וקיבלו על עצמם לעשות כן בכל שנה ושנה.

רבי מאיר בעל הנס, תלמידו המובהק של רבי עקיבא (פנהדרין פו). הקדמת הרמב"ם למשנה. נראה שחי כטבריה (על אף שנהגה לא לעשר בה), ולכל הפחות דרש בבית המדרש שבה (ירושלמי סוטה א ד; קהלת רבה ז ח). היה מהממשה שסמכו ע"י ר' יהודה בן בבא (פנהדרין יד).

ל"א רבי מאיר שמו אלא רבי נהוראי שמו, ולמה נקרא שמו רבי מאיר? שהוא מאיר עיני החכמים בהלכה" (עייובין ג; וראה קידושין פג; נסחת הגיליון).

בספר תולדות תנאים ואמוראים בערך ר' מאיר כתבו וראה זה פלא ששם מאיר לא מציינו לטוס תנא או אמורא אחר, ובאמת בעירובין חז"ל לא ר' מאיר שמו וכי. אבל קשה מאד להבין דברי חז"ל, הלא טעמם שייך גם אם ייקרא בשם נהוראי. ועוד הלא מציינו בסוף קידושין ובסנהדרין (נ"ט א) שחולקים ר' מאיר ור' נהוראי, איכ שנייה הם. אבל אפשר לומר יען שבזמנו היה חכם אחר בשם ר' נהוראי, כדי שלא להתחלף, לכן לא רצו לקרוא בשם ר' נהוראי, אבל לא רצו לטנות שמו מכל וכל יען ששמו נאה לו, לכן קראוהו בשם ר' מאיר שגם שם זה מורה על שמאיר עיני החכמים, עכ"ל.

רבי מאיר... והוא מזרע נידון, השר הגדול של קיסר, ששלחו קיסר להחריב ירושלים קודם שלחה לאספסינוס, ושאל לתניוק ואמר: ינתתי את נקמתי בארום ביד עמי ישראל... ונתגיד, ויצא ממנו זה החסיד אור העליון" (ספר יחסיין).

רבי מאיר בעל הנס הוא ר' מאיר התנא... ולזאת קראוהו בעל הנס, לפי שזכותו עצומה מאד לעשות לנו נסים ונפלאות בכל הפרטים, וממנו נלקח לומר 'אלקא דמאיר עננו' (ספר הירוש).
שם מתניתין ר' מאיר - כלומר, סתם הלכה שבמשנה ללא שם אמרה, משמו של רבי מאיר היא (פנהדרין פו).
"אמר רבינא... כל הרואה רבי מאיר בבית המדרש באילו עוקר הרי הרים וטוחנו זה בזה" (פנהדרין פד).

ממעלות רבינו הגדול - קדושתו ענוותנותו וצניעותו
מעלותיו של רבי מאיר רבות הן, אך צניעותו היא הבולטת במיוחד, כפי שנראה להלן:

רבי יוסי בן הלפתא היה משבח את רבי מאיר בלשון זו: "אדם גדול, אדם קדוש, אדם צנוע" (ירושלמי מועד קטן ג, ח). עליו נאמר: "גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדרו של רבי מאיר כמותו, ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו, שלא יכלו תבדיל לעמוד על סוף דעתו" (עייובין יג).
אמר ר' יהושע בן לוי כל מקום שאתה מוצא משום ר' ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני רבי עקיבא אינו אלא ר' מאיר ששימש את ר' ישמעאל ואת ר' עקיבא. מתחילה בא לפני ר' עקיבא ולא היה יכול לעמוד בו, בא לפני ר' ישמעאל ושנה משנה, ושוב חזר לפני ר' עקיבא לסבור טברא (עייובין יג).

מה עשתה אמן [ברוריה]? הניחה שניהם על המיטה ופרסה סדין עליהם. במוצאי שבת בא ר' מאיר מבית המדרש לביתו, אמר לה: היכן שני בני? אמרה: לבית המדרש הלכנו. אמר לה: עפתי לבית המדרש ולא ראיתי אותם. נתנו לו כוס של הבדלה, והבדיל. חזר ואמר: היכן שני בני? אמרה לו: הלכנו למקום אחר ועכשיו הם באים. הקריבה לפניו המאכל ואכל וברך. לאחר שברך אמרה לו:

רבי, שאלה אחת יש לי לשאל לך. אמר לה: אמרי שאלתך. אמרה לה: רבי, קודם היום בא אדם אחד ונתן לי פקדון, ועכשיו בא ליטול החזיר רבני, לו או לא? אמר לה: בתי, מי שיש פקדון אצלו הוא צריך להחזירו לרבו [לבעליו]. אמרה לו: רבי, חוץ מודעתך לא הייתי נותנת אצלו. מה עשתה? תפשתו בידה, והעלתה אותו לאותו חדר, והקריבה אותו למיטה ונטלה סדין מעליהם וראה שניהם מתים ומונחים על המיטה. התחיל בוכה ואומר: בני בני, רבי רבי. בני - בדרך ארץ, ורבי - שהיו מאירין פני בתורתך. באותה שעה אמרה לו לר' מאיר: רבי, לא כך אמרת לי? אני צריך להחזיר הפקדון לרבו. אמר [איוב א, כא]: ה' נתן וה' לקח ידו עם ה' מבורך [מדרש משיל לא].

"שאל אחר את רבי מאיר לאחר שיצא לתרבות רעה: מאי דכתיב לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פו - אמר לו: אלו דברי תורה, שקשין לקנותן ככלי זהב וכסף פו, ונחזין לאבדן ככלי זכוכית. אמר לו רבי עקיבא רבך לא אמר כך, אלא: מאי כלי זהב וכסף זכוכית, אף על פי שנטברו יש להם תקנה - לא תלמיד חכם, אף על פי שסרה יש לו תקנה. אמר לו: אף אתה חוזר בך - אמר לו:

כבר שמעתי מאחורי הפרגוד: שובו בנינו שובכים - חוץ מאחר. תנו רבנן: מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת, והיה רבי מאיר מהלך אחרי ללמוד תורה מפניו. אמר לו: מאיר, חזור לאחריך, שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת. אמר ליה: אף אתה חוזר בך. אמר ליה ולא כבר אמרתי לך: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנינו שובכים חוץ מאחר. תקפיה, עיליה לבי מדרשא. אמר ליה לניוקא: פסוק לי פסוקא? אמר לו: אף שלום אמר ה' לרשעים" (תנייגה טו, א). ורבי מאיר היכי גמר תורה מפומיה דאחר?... אמר ריש לקיש: רבי מאיר קרא שכתב ודרש הט אונן דרש דבר חכמים ולבן תשית לדעתך. לדעתם לא נאמר, אלא לדעתך... כי אתה רב דימי אמר, אמרי במערבא: רבי מאיר אבל תחלא ושדא שיהלא לברא. דרש רבא: מאי דכתיב אל גנת אנוז ירדתי לראות באבי הנחל וגו', למה נמשלו תלמידי חכמים לאנוז, לומר לך: מה אנוז זה, אף על פי ששומלכלך בטיט ובצואה - אין מה שבתוכו נמאס, אף תלמיד חכם, אף על פי שטרח - אין תורתו נמאסת. כהן כהניא רבה בר שילא לאלוהו, אמר ליה: מאי קא עביד הקדוש ברוך הוא? אמר ליה: קאמר שמעתא מפומיהו דכולהו רבנן, ומפומיה דרבי מאיר לא קאמר. אמר ליה: אמאי, - משום דקא גמר שמעתא מפומיה דאחר. אמר ליה: אמאי, רבי מאיר רמון מצא, אבל קליפתו זרקו אמר ליה: השתא קאמר: מאיר בני אומר: בזמן שאדם מצטער שיכנה מה לעון אומרת - קלני מראשי, קלני מזרועי. אם כן הקדוש ברוך הוא מצטער על דמון של רשעים? קל וחומר על דמון של צדיקים שנספך" (תנייגה טז).

רבי מאיר ורבי יוחנן הביאו את יאח' [אלישע] באויה לחיי העולם הבא: כשמת אחר, אמרו בשמים: לא ניתן לדון אותו לגיהנום מפני שעסק בתורה, ולא ניתן להביאו לעולם הבא מפני שחטא. אמר רבי מאיר: מוטב שידונו אותו, ולאחר מכן יגיע לעולם הבא. אמר רבי ואעלה עשן מקברו - כלומר, אכניס אותו לגיהנום, כדי שיוכל אחר כך להגיע לחיי העולם הבא.

כשנפטר רבי מאיר, עלה עשן מקברו של אחר. אמר רבי יוחנן: גבורתא למיקלא רביה, תלמיד אחד היה בינינו שיצא לתרבות רעה, ואין כח בין כולנו להביאו לעולם הבא, אם אוחז אני בירו להביאו לעולם הבא, מי יקחנו מירי, ועוד אמר: מתי אמות ואכבה עשן מקברו.

כשנפטר רבי יוחנן, פסק העשן מקברו של אחר. פתח עליו הספד: אפילו שומר הפתח של גיהנום לא עמד לפניך, רבינו, בבואך להוציא משם את אחר (תנייגה טז). **המשך בגליון הבא בע"ה**

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

עובדות והנהגות
מקובל לייחס לרבי מאיר את השם 'בעל הנס' בגלל הסיפור הבא: אחותה רבי ברווריה אשת רבי מאיר, שהייתה בתו של רבי תניא בן תרדיון, נתפסה והובאה לבית האסורים. הלך רבי מאיר לפדותה. בא אצל השומר וביקש לשחררה. אמר השומר כי מתיירא הוא מן המלכות. נתן לו רבי מאיר סכום של דינרים והאמר לה, במחצית הסכום שתשמש לפייס את השלטון, והמחצית השנייה תהיה לך. שאל השומרה מה אעשה שיוכלו הדינרים? אמר לו רבי מאיר: תאמר 'אלהא דמאיר ענני' ותנצל. וכן היה (עבודה זרה יח, א).

על הפסוק אשת חיל מי ימצא, הביאו חז"ל: מעשה היה בר' מאיר שהיה יושב ודורש בבית המדרש בשבת במנחה ומתו שני בניו,

Table with 2 columns: יום ג' ט"ז אייר, יום ה' י"ז אייר, יום ה' י"ח אייר, יום ו' ט"ט אייר. Text in Hebrew describing various events and dates.

Table with 2 columns: יום ש"ב ק"ג אייר, יום א' י"ד אייר [פסח שני], יום ב' ט"ו אייר. Text in Hebrew describing various events and dates.

Table with 2 columns: יום ג' ט"ז אייר, יום ד' י"ח אייר, יום ה' י"ט אייר, יום ו' כ' אייר. Text in Hebrew describing various events and dates.

פרקי היעוד
הרב שמואל שטרן
מתרגם ויועץ חינוכי

ההתנהגות כתגובה - ב

ג. תסכול מביא אלימות
אדם לא יכול להתהלך עם מטענים בתוך ליבו, הוא מנסה לפרוק משא בהזדמנות הראשונה שנוצרת, אדם מתוסכל מחפש כיצד לפרוק את תסכולו, ודרכו הרווחת של המתוסכל להשתחררות היא פרץ אלימות מהיר. ילד רעב שחוזר הביתה והאוכל לא מוכן - מחפש איך לפרוק את כעסו. תלמיד שנכשל במבחן או שמתאמץ מאוד ובכל זאת לא מבין את הנלמד - מתפרץ בהזדמנות הראשונה.
במחקר שנערך והוכנסו ילדים לחדר מלא צעצועים אך נאסר עליהם לשחק בהם, רק לאחר גירוי מממושך הותר לילדים לשחק, אך הם הרסו ושברו את כל הנקודה בדרכם. קבוצה נוספת שהוכנסה לחדר וזה והורשתה לשחק מיד - לא גרמה לנוקים, אלא נהנתה בחדר, כלומר - התסכול הוא גורם ישיר לתוקפנות.

תסכול שרירותי - נובע מהגבלת הילד בתחום מסוים ללא סיבה נראית לעין. ביטול של טיול נחשק - ללא הסבר מתאים, הטלת איסורים ללא סיבה מוצדקת כל אלו גורמים להחרפת התיסכול, התיסכול גם יגבר כפול שהילד קרוב לאירוע וככל שהוא התאמץ או הפיץ בו.
היות ומתוסכלים רבים פורקים את כעסם בצורה אלימה, יש לדאוג להכנס ככל האפשר מתסמרי שמוכיל לתסכול, באם אין ברירה והעצמת למצב שהילד מאוכזב, כועס ומתוסכל, נסו לפצות אותו או להרגיע את רוחו ע"י הסבר מתאים - במידה ולא, נעצור אותו בכל דרך שהוא עד שירגע.

ד. התקוה
פעמים רבות נגלה מוקרי אלימות ללא סיבה נראית לעין, אך הבה נבדוק עמוק יותר, מה הם יחסיו של הילד עם הוריו? עם מתחכוכי קשרים אלו משיפיעים ישירות על תגובותיו של הילד ועל התפרצויותיו.
ילד שכאוב(כעוס) לחץ בגלל

הסובבים אותו, לא יכול להביע זאת בפניהם ולכן הוא מפנה את תגובותיו הכועסות אל חלשים ממנו. יתכן מאוד שגלגל האלימות היא תוצאה של קשר בלתי נכון וזוהי דרכו של הילד לתת לכך ביטוי.
שיפור היחסים של "חונך לנער על פי דרכו", כמובן ישפיעו מיידית על תגובת השרשרת וימנעו תגובות אלימות.

ה. אינטימיזציה בין אישית לקויה
אינטימיזציה בין אישית מציינת את היכולת לרבין אחרים, להרגיש אותם, או לפעול יחד איתם בשיתוף פעולה. כאשר יכולת זו לקויה וכאשר לילד יש חסכי אמפטיה, נבצר ממנו להרגיש את קורבנותיו, העדר יכולת לזהות את מצבו הרגשי של הזולת, את דרכו ואת מכאוביו הם בהכרח מגורמי האלימות.
על כן, כשנתקלים בתופעה זו יש להסביר לילד ולשוחח איתו על כך שגם הזולת, קרי לחבר, יש רצונות, רגשות וכדו'.

במהלך השיחה נא שאלו אותו: כיצד הוא היה מרגיש אם היו מכים אותו, שיבין את תחושת החבר, פשטו את המושג של להשתתף בצערו של החבר - למציאות מוחשית, הצינו בפניהם דוגמאות של מעשי חסד הנובעים מהרגשת השני.

הדמיה של מצבים הפוכים בפני הילד תגרום לו בפעם הבאה להעצור ולהשוב שוב טרם יפעל.
כאמור, אלו הם הגורמים הנפוצים להתפרצויות אלימות, גישה נכונה על פי הגורמים הללו תמוער ואף תמנע את התופעה, והחשוב מכל - עיבוד המידות, עמל יום יומי, שיחות חוזרות ונשנות והשרשת: "כל דעלך סני לחברך לא תעביד", יביאו לשיפור הרצוי.

נוכח את תשובתו של הגה"ק ה"קהילות יעקב" זיע"א לאב ששאלו מה עליו לעשות עם בנו שמידותיו מושחתות, שאמר: למד איתו כל יום חמש דקות 'אורחות צדיקים', והסביר שדברי מוסר שיוציאים ממחבר טהור חודרים לתוך הלב.

ונישא תפילה להשיות שיאיר את עינינו כדי שנהיה שליחים נאמנים כדי לגדל את בנינו על פי רצונו. **גוט שבת** ==
טור זה מוקדש לטו"כ כ"ה הר"ק בעל "ישועות משה" מוויניץ זיע"א

דברי תורה
המשך מעמ' א'

וגם זו לא הועילה ושוב ניסה בכל מיני רפואות ולא הועילו לו, אמרו אנשי הכפר לרופא המלך הנה כבודו מועה כאן בהבנתו כי כבודו מורגל ומנוסה להפאות את בני המלוכה אנשי אצולה הרגילים כל חייהם לאכול מאכלים בריאים המחזקים את הגוף וגופם יך ונקי ועדיני הגוף המה, ולכן גם הרפואות שלהם המה עדינים ומעודנים, משא"כ בן הכפר הזה הלא גופו קרוץ מחומר גס ועב המורגל במאכלים גסים ומגושמים לגוף כזה לא יועיל הרפואות שמשמשים בבית המלוכה אלא צריך הוא לרפואות גסים וחזקים ובמידה מרובה ולכן אל לך להשתמש ברפואתו ברפואות שרגיל אתה לתת לבני המלוכה, כך אמר להם הרה"ק ר"א כי הרה"ק ר"ש דיבר אליכם דיבורים הרגילים לדבר בפני ציבור המורם מעם רואי פני המלך היושבים ראשונה במלכות היודעים בסתרי התורה ורוזיה, אבל אל לנו לשכוח כי נצרכים אנו לרפואות הפשוטים והחזקים הראוי לפשוטי העם דהיינו לשמור מצוות ד' בכל פריהם ודקדוקיהם לדקדק שמירת שבת לא תרצה ולא תגנוב וכו' עקרי התורה ומצוותיה, והתחיל הרה"ק לעורר את הציבור על חיוב שמירת התורה והמצוות, ע"כ.

וזהו "אמור אל הכהנים בני אהרון" שאל הכהנים היינו הצדיקים משרתי עליון הקדושים הבאים בסוד ד' להם תאמר רק שהם בני אהרון ולא צריך יותר לומר להם כי די להם בכך שיע"ו יבואו לדעת את המעשה אשר יעשו וליהרה מהמונעים את האדם מלהתקרב אל ד' ולעבודתו, ואין צורך לפרט הדברים כי ברוב השגתם ידעו לנכון כל מה שמצטרך, וכמ"ש בספר **בית אברהם** (קדושים) מבעל יסוה"ע עה"פ מוסר ד' בני אל תמאס (משלי ג, יא) היינו המוסר שד' אומר לאיש היהודי, הנך בן המלך, שצריך התנהגות וזהירות יתירה שלא להתלכלך, אל תמאס את עצמך, ע"כ. ובכן באמרך לפניהם שהם בני אהרון די בזה להבינם גודל קדושתם, אך לפשוטי העם **"ואמרת אליהם לנפש לא יטמא עמיו"** להם תאמר ותפרט להם שלא יטמאו עצמם בעוונות וחטאים, ותדבר אליהם להזהירם בפרטות על כל המצוות והאזהרות, כי לא יבינו מעצמם ממה הם צריכים להישמר, לכן תדבר אליהם להורות להם הדרך ילכו בה. (אמור תשע"א).

קהל עטרת משה דחסידי לעלוב בארה"ב
בנשיאות כ"ק מון אדמו"ר שליט"א
==
ביקרא דאורייתא הגנו נוקדמים בכרחה את פני הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א אשר בא לביקור קצר מוארה"ק למען אחבב"ו. יהי בואו לבכרה ולהרמות קרן התורה והחסידות הנוקבלים פניו באהבה - חסידי לעלוב בחו"ל

שיחת קודש
המשך מעמ' ב'

אבל עכ"ז עיקר התשובה היא חרטה על העבר וקבלה על העתיד, וענין זה שייך לכל אחד ואחד.
הרי חזינו להדיא גודל וקדושת יום ל"ג בעומר, **לכן** אל יהיה כשוטה המאבד מה שנותנין לו, ומשמיא קא זכינו לעת הרצון מיוחדת אשר אין בדומה לו, וצריך בזה היום לנצל כל רגע ורגע כדבעי בתורה ובתפילה ותיקון המעשים.

אתה חונן לאדם דעת, שנוכה לדעת האמיתי איך לנצל זמן של עת רצון זו בפרט ובכל עת רצון וזמנים המסוגלים להתעוררות, **להביא צריכים** אותנו לידי תשובה ומעש"ט, ובעצם התשובה הרי כבר ניוושע בה' תשועת עולמיים,

דהרי הכל תלוי בתשובה, **ויהר** שנוכה לך, אמן.

אלה יעמדו על הכרחה אשר נדבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

<p>ברכת מוזל טוב נאמנה לידידיו וחבריו יוקר, אהוב על כל באי בית חיינו, מסור בלב ונפש למען כבוד קדושת רבינו, העומד הכן לשרת בקודש פנימה בבאמנות ובסמיות אצל כ"ק מון רבינו שליט"א, ושם לילות יקיים למען רבינו ה"ה הרי נתגאל לב ה"ו לרגל שמחת חולדת הבת בשעטמו"צ והבכרה אחת היא לידידיו אביו יוקר והמפואר, הגה"ח, משמח אלוקים ואדם, אין גומרין עליו את ההלל, דבוק למון אד"ש רבי משה זאב שליט"א יהי רצון שיזכו לרוות חת מנוה ומכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת ונט"ס. המערכת והעורך - קהל חסידי לעלוב</p>	<p>ברכה לראש משביר לידידיו אנשי חסד ומעש, רבי פעלים, ראשונים לכל דבר שבקדושה, מרתמי יחס, עוזרים ומסייעים לכל דיכסין, ואיהו גופ"ו צורכא דרבנן הרב יעקב שרגא שווייצר ה"ו ובנו היקר הרב אריאל שווייצר ה"ו שהתנדבו לזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, למען רווחת העולים על ציונו הק' באת"ק מירון. יהי רצון שתגזר התנא הקדוש יושפע עליהם שפע ברכה והצלחה אושר ועושר מתוך חת דקדושה ושוכע שמחות ונט"ס.</p>	<p>ברכת מז"ט חמה ולבבית הנינו לברך למעלת כבוד חברי היקר מאוד נעלה, לבו הטוב עולה על כולנו, ששובח ומפואר בפי שירם, משב"ק לאד"ש ה"ה ה"ה נתגאל לב ה"ו לרגל שמחת חולדת הבת בשעטמו"צ יהי רצון שתגזר לגדלה לתורה ולבע"ת לחופה ומעש"ט. מברך ידידך עוז שלמה עמאר</p>	<p>גליון זה נוקדש לרגל יומא דהילולא לכבוד ולעזרי גשמת התנא האלוקי רשב"י זיע"א == חונצח ע"י ידידיו הדגולים והיקרים, ה"ה: הרה"ג ר' אליהו בן אסטור גוט הרה"ח ר' שמואל ברלי ה"ו הרה"ח ר' שלום דעמבינסקי ה"ו זכותו הקוטה"ש נתן להם באלף המגן.</p>	<p>יעמוד על הכרחה ידידנו היקר והנעלה הרה"ח ר' חנוך היעוד פרידמן ה"ו בארה פאת- ארה"ב אשר נדבו לבו להשתתף בהוצאות העלון לכבוד ולע"ז התנא" רשב"י == ולרגל שמחת החלאקה לנדב רבינו שליט"א כל"ג בעומר במתן זכות צדקותיו יעמדו לו ויוושע בדבר ישועה ורחמים ונט"ס.</p>
<p>נא להתפלל לרפואת הרה"ג ר' בן ציון בן רייזל לרפוש' ואריכות ימים ושנים טובות</p>	<p>אנא עוררו רחמים מרובים על מוצבו הקשה והחמור מאוד של האברך היקר יוסף בן מלכה שיח'!</p>	<p>מוזל טוב וגדיא יאה לקדם הוד מעלת ידידנו המפואר, איש האשכולות, אוצר כלי המדה, עובד את ה' ביראה טהרה, הרה"ג רבי אליעזר וילנער שליט"א - התדב"ו וראש הבורה הבחורים חסידי לעלוב בארה"ב לרגל שמחת תגלות בני שמעון נתן נטע חיים ז"ל יזכה לרוות נחת ממנו ומכל יוצ"ח, בזכות התנא" רשב"י זיע"א ולגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים לתפארת אבות.</p>	<p>ברכת מוזל טוב הנני משגר את ברכתי, קדם ידידי וחברי היקר, כלי מחזיקי ברכה, מופלג בכל מידה ומועלה נכונה, פה מפיק מרגליות, לרגל שמחת החלאקה לבנו שמעון נתן נטע חיים ז"ל וזאת ברכתי ממוקם לבני שנוהה לרוות רוב נחת קדושה ממנו ומכל יוצ"ח במידה גדושה מתוך הרחבת הדעת. המברך ידידך מקרב לב - שלמה עמאר</p>	